

archaikus avantgárd

TANDORI DEZSŐ

Egyre

Egyre kevesebbet tudok
magamról? vagy mintha napba kellene
nézmem, bármerre fordulok — egyetlen
érzékkel vett körül valami
isten? és most már egyre többször
verődöm vissza ugyanúgy: amíg majd
mindenemet végképp egyféleként
kapom vissza? Megrémülök . . . mi készül . . .
ide-oda verődöm . . . el-
egyetlenedve. Van, ahogy már lennem se kell, és
akkor már, úgy, meg sem vagyok.

Egymás

Megkondítod magad, mint egy teret,
melyben eltávolodhatom.
Látatlanul hagyom,
hogymegyek, és az legyek, ahol
vagyok. Háttal megyek, csak az kerül
elém, amit már elhagyok.

A tékozló

Hogy vissza ne térhess sosem,
el sem hagyhatod teljesen.
Őrzöl belőle valamit,
és továbbszökni kényszerít.

Te már fuldoklasz...

Te már fuldoklasz bennem, aki még
tér voltam nélküled, tér, önmagányi.
Most már csak a tiéd: a te
fuldoklásod lélegzete.

Átvérző...

Átvérző helyszíneid már
felületeket ütnek
rajtad; magad elé
dobált nyomokba lépsz; már
tér-ette körvonalaidd
torkodon átszakadnak.

Es már-már-időnyi közők
háló-merülése lehetsz,
és belülről borithatod
a sohajöttű suhanást,
az érzékésükbe-halókétt.

Mind, mind a részletek

*Múljak csak! Hadd legyek
tompább és teljesebb.
Rosszabb felére lel,
ami most jól se kell.*

*Mind, mind a részletek!
Hadd legyek csak övék.
Így lesz majd kevesebb,
mintsem hozzám elég.*

P. J. névtáblájára

*Elvéthetetlen üldözött —
elalszol és felébredsz.*

The Heart of the Matter

*Engedd meg nekik, hogy elhagyjanak,
kiket nekem elhagynom nem szabad.
Követetlen kell, hogy kövesselek:
nem tehetek jelet, hát
ne hagyd, hogy eldobáljam
kis tárgyaím: tedd, hogy csak úgy
egyszerre ne legyenek nálam.*

És még vigyázz:

*ami marad, az — egyetlen legyen,
s így már kicsit Te légy. Egy rohanás, mely
annyira nem enyém, hogy megelőzhet,
bevár, felfog és megállít magába —
ék szorul így a fába.*

*Akkor majd minden, ami eddig
alkalmam volt — a föld — megüt.
De már annyira mindenütt, hogy
az már nem lesz a föld sem.*

Töredék Hamletnek

*— ily egyetlené el-nem-gondolás
tehet csak. Minden megközelítés már
önmagától tűnékeny: mérték,
melyet mindig saját
változása teremt meg; oly síp,
mely csak saját hangjára szól —*

*Ó, te állhatatlan odaadás,
te, kit már egy porszemnyi át-nem-szítált idő
megül halálosan —*

II. töredék

*Ó, ismétlődés: szívszorultod is
mind csak való, mindig csak változat még.
És készületlen bennünk, amiről
hogy készen érhet minket — elhíhetjük.
Majd, ha magunkra nyitnak: kizuhanni,
s már nem magunkon át —*

III. töredék

*... Szárnycsapásokként, így, a folyton
egyhelyben maradó teret
másolva át visszájává: reménnyé:
egyetlen teljes maszkunkat talán
— a már halál-utánit —
olyan közelre hozza, hogy már
mozdulatlan színünk eléri ...*

Koan bel canto

*Már csak azt a jövő időt
kívánom, ami elmúlt.
Ne legyen több pillanatom,
ami előtte nem volt.*

*Feledhessen, ami leszek.
Az legyen, aki nélkűl.
S én — mint aki félrehajol
egy teljes térnyi szélből*

Személy

*Megér ennyit egy élő:
egy személyt; hogy ne mondjuk:
itt vagyok, szóljátok egymásról, mondjátok el
bátran; ne mondjuk: fülelésünk
likacsos kő, ott kotyog a hang
korsójában; megéri.*

*Ahogy már a kórók közül
látszott a tüzijáték,
s az alagút tulsó feléről is
ugyanaz: csak a másik fele.
De mind kint álltak.*

*Kivételes
pillanatok, csak épp ezeket nem
kimélnék aztán. De a tenger —
Sós lett
a gyerekkori huzat,
sós a kékje, a rajzok.
S a köülések
kivert fogai a fűtribün dombján.
Mind, mind sorra.*

*Visszafelé
szembe jöttek a hullámok, de végig a part mellett
úszva már gyalog történt.
S ott is maradhatott volna a parton,
de csak fagyaltozott. „A hidegkonyha táján
a kocsonyában nem lehet ruhástól —”
Tudom; téged is hívtak.*

*S ha már:
hogyan be ne fejezzük
soha senkinek a nevét
miatta.*

**EL KELL FELEJTENEM
HOGY NEM VAGYUNK SEHOL
S LEGALÁBB RÓLAD AZT KELL
HINNEM HOGY ITT VAGY**

*és önbizalom nélkül
örülünk meg egy hasonlatosságnak,
akkor; mindegy, hogy aztán —
mindennek, ami bátort,
ott mondták —
később sem elevenedett meg.*

*Szeretném tudni ha már
szeretném tudni
ha már
szeretném tudni*

**MINTHA MAGAM HELYETT
TÉGED HAGYNÁLAK EL
AZTÁN MEGBÁNVA MÉGIS
HELYETTED MAGAMAT**

eleven elzárkózásunkat megéri